Lietas Nr. 142259012
Lietas arhīva Nr. 1-0889-13/14

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 29.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Līga Hāzenfuse,

piedaloties sūdzības iesniedzējai /pers. D/ un viņas aizstāvim /pers. E/,
Rīgas pašvaldības policijas pārstāvim /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. D/ (personas kods /personas kods/) sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldes 2012.gada 23.februāra lēmumu Nr.D57/04/ZV095106/1 (administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.095106).

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – iestāde) vecākā inspektore 2011.gada 7.decembrī /pers. D/ noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.095106 par to, ka 2011.gada 21.oktobrī pulksten 02. /adrese/, salona telpās piedāvāja sniegt seksuāla rakstura pakalpojumus par maksu šim nolūkam neparedzētā vietā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumu Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi" 3.punktu. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 174.^{4} pantā.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldes 2011.gada 22.decembra lēmumu Nr.D57/04/ZV095106 nolemts saukt /pers. D/ pie administratīvās atbildības, piemērojot administratīvo sodu, kas paredzēts LAPK 174.^{4} pantā, – naudas sodu Ls 250 apmērā.

/pers. D/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja) minēto lēmumu apstrīdēja.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldes 2012.gada 23.februāra lēmumu Nr.D57/04/ZV095106/1 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 6. – 9.lapa*) atstāts negrozīts Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldes 2011.gada 22.decembra lēmums Nr.D57/04/ZV095106.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Faktus par pārkāpumu pierāda lietā esošie materiāli: administratīvā pārkāpuma protokols, policijas darbinieku /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ ziņojumi, pārbaudes laikā veiktais video/audio ieraksts, sūdzības iesniedzējas paskaidrojums un SIA /Nosaukums A/ masāžas salona /Nosaukums B/ administratores /pers. J/ paskaidrojums.

[1.2] Plānotā reida laikā tika veikta masāžas salona pārbaude. Policijas inspektori pa tālruni sazvanījuši masāžas salonu, lai vienotos par apmeklējumu un cita starpā saņēmuši telefonisku apstiprinājumu faktam, ka relaksējošās masāžas laikā gūs orgasmu („pabeigs"). Ierodoties masāžas salonā, policijas darbiniekus sagaidījusi administratore un tad viņu priekšā iznākušas septiņas erotiski ģērbtas (apakšveļā vai caurspīdīgā tērpā bez apakšveļas) meitenes. Izvēlējušies meitenes un samaksājuši naudu, policijas darbinieki devās uz istabām. Policijas inspektors /pers.H/ ar vienu no masierēm iegājis istabā un sarunas laikā noskaidrojis, ka viņa sniegs relaksējošu masāžu, kuras rezultātā klients varēs „beigt"; masāžas laikā tiks izmantota eļļa. Pēc saņemtās informācijas, ka relaksējošās masāžas laikā varēs „beigt" (ejakulēt), /pers. H/ stādījās priekšā kā Rīgas pašvaldības policijas darbinieks.

[1.3] Sūdzības iesniedzēja savā paskaidrojumā norādījusi, ka viņa strādā masāžas salonā /Nosaukums B/ apmēram mēnesi par masieri; salonā veic erotisko masāžu apakšveļā vai peldkostīmā ar masāžas eļļām, bet seksuālos pakalpojumus nepiedāvā. Reizēm masāžas laikā klientiem ir erekcija.

No minētā secināts, ka lietas materiāli satur pierādījumus, ka sūdzības iesniedzēja 2011.gada 21.oktobrī masāžas salonā /Nosaukums B/ piedāvāja seksuāla rakstura pakalpojumus par maksu, līdz ar to ir pierādīts, ka viņas darbībās ir LAPK 174.^{4} pantā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[1.4] Attiecībā uz piemēroto sodu secināts, ka ir izvērtēta tā pamatotība un lietderība, un uzskatāms, ka piemērotais sods ir samērīgs.

[2] /datums/Administratīvajā rajona tiesā saņemta /pers. D/ sūdzība par Lēmumu.

Sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Lēmums nav pamatots, jo nav norādīti pierādījumi, kas tiek ņemti vērā /pers. D/ vainas konstatēšanai.

Lēmumos nav norādīts pilns sūdzības iesniedzējas vārds un personas kods; protokols nevar tikt atzīts par pierādījumu lietā, bet ir tikai administratīvās lietvedības uzsākšanas dokuments. Vārdi „beigs" un „orgasms" nav sinonīmi, līdz ar to policijas inspektors ir pārpratis vārdu nozīmi. Apgalvojums par septiņu meiteņu apģērbu nav pamatots ar pierādījumiem un nav norādīti šo meiteņu dati.

[2.2] Lietas materiālos nav pierādījumu par to, ka /pers. D/ būtu piedāvājusi vai sniegusi policijas darbiniekam /pers. H/, citiem policijas

darbiniekiem seksuālos pakalpojumus par maksu.

[2.3] Rīgas pašvaldības policija ar nesankcionēto operatīvo eksperimentu pārkāpa vairāku fizisko personu pamattiesības un brīvības. Rīgas pašvaldības policija nevar tikt uzskatīta par operatīvās darbības subjektu saskaņā ar Operatīvās darbības likumu.

[3] 2012.gada 9.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts iestādes paskaidrojums, kurā tā balstās uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Sūdzības iesniedzēja tiesas sēdē paskaidroja, ka masāžas salonā veica eksotisko masāžu, nevis erotisko masāžu, paskaidrojumā ir nepareizi atspoguļota viņas sniegtā informācija. Paskaidrojumā citā rokrakstā pierakstīts papildus teikums, ko sūdzības iesniedzēja nav teikusi. Sūdzības iesniedzējas aizstāvis tiesas sēdē vērsa uzmanību uz iespējamajiem procesuālajiem pārkāpumiem no iestādes puses, norādīja, ka nav pierādīts, ka /pers. D/ piedāvājusi vai sniegusi seksuālos pakalpojumus par maksu.

[5] Iestādes pārstāvis tiesas sēdē pamatojās uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā minētajiem argumentiem, kā arī atsaucās uz Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.142249312. Paskaidroja, ka video ieraksts nav vērtējams kā pierādījums lietā, tas vispārīgi raksturo telpu iekārtojumu, bet nepierāda sūdzības iesniedzējas izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[7] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds par to, vai lietā ir pietiekoši pierādījumi faktam, ka /pers. D/ ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK $174.^4$ pantā.

LAPK $174.^4$ pants paredz atbildību par prostitūcijas ierobežošanas noteikumu pārkāpšanu. Ņemot vērā, ka minētajai tiesību normai ir blanketa dispozīcija (satur norādi uz tiesību normām, kas atrodas citā normatīvā aktā, kurā arī ir attiecīgā noteikuma izklāsts), līdz ar to, lai personas darbībās (bezdarbībā) konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu, nepieciešams konstatēt attiecīgajos noteikumos ietverto prasību pārkāpumu. Atbildības pamats par pārkāpumu, kas paredzēts iepriekš norādītajā tiesību normā ir noteikts Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumu Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi" (turpmāk arī – MK noteikumi) normās.

Lēmumā ietverta atsauce uz MK noteikumu 3.punkta prasību neievērošanu, kas noteic, ka personai atļauts piedāvāt vai sniegt seksuālos pakalpojumus par maksu tikai dzīvojamā telpā, kas ir tās īpašums vai par kuru tā ir noslēgusi īres līgumu.

Tātad no minētajām tiesību normām izriet, ka tiesai ir jāpārbauda, vai lietā esošie pierādījumi apstiprina faktu par to, ka /pers. D/ 2011.gada 21.oktobrī masāžas salonā /Nosaukums B/ /adrese/, kas nav viņas īpašumā esoša dzīvojamā telpa (vai īrēta dzīvojamā telpa), ir piedāvājusi vai sniegusi seksuāla rakstura pakalpojumus par maksu.

[9] LAPK 243.pantā ir noteikts, kas var būt pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā: jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt šā kodeksa $243.^1$ panta pirmā daļa noteic, ka par pierādīšanas līdzekļiem uzskatāmi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

No lietas materiāliem secināms, ka iestāde Lēmumu pamatojusi ar šādiem pierādījumiem:

1) administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.095106, kurā fiksēts, ka /pers. D/ 2011.gada 21.oktobrī pulksten 02./adrese/, salona telpās piedāvāja sniegt seksuāla rakstura pakalpojumus par maksu šim nolūkam neparedzētā vietā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumu Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi" 3.punktu (*lietas 22.lapa*);

2) /pers. D/ 2011.gada 21.oktobra paskaidrojumu, kurā norādīts, ka viņa strādā masāžas salonā /Nosaukums B/ apmēram mēnesi par masieri. Erotisko masāžu veic apakšveļā vai peldkostīmā ar masāžas eļļām, bet seksuālos pakalpojumus nepiedāvā. Norāda, ka ir beigusi masāžas kursus un ir sertifikāts un veselības karte. Reizēm masāžas laikā klientiem ir erekcija (*lietas 30.lapa*);

3) /pers. J/ (SIA /Nosaukums A/ administratore) 2011.gada 21.oktobra paskaidrojumu, kurā norādīts, ka uz šo brīdi salonā atrodas astoņas darbinieces. Ap pulksten 1.30 uz salona atnāca divi klienti, kuri vēlējās saņemt masāžu un lai tās procesā notiktu ejakulācija. Viņa atbildējusi, ka nevar zināt, vai viņi „beigs" vai nē. Masāžas seanss vienai personai maksā Ls 30 stundā. Abi klienti izvēlējās pa vienai no darbiniecēm un aizgāja katrs uz savu istabu. Kas notika istabās un kādas sarunas notika ar salona darbiniecēm, nezinot. Pirms klienti iegāja istabās, viņi samaksāja kopā Ls 60 (*lietas 32.lapa*);

4) policijas inspektora Valsts amatpersona 2011.gada 21.oktobra ziņojumu, kurā norādīts, ka, atrodoties Lāčplēša ielā 52/54, Rīgā, tika apmeklēts salons /Nosaukums B/, kur no piedāvātajām septiņām meitenēm tika izvēlēta viena un samaksāts par pakalpojumu Ls 30. Kopā ar izvēlēto meiteni devušies uz atsevišķu istabu, kur sarunas laikā vienojušies par to, ka masāžas laikā tiks veiktas darbības, kurās viņš varēs „beigt" (saruna ir ierakstīta audioierakstā, ko veica LNT raidījums „Degpunktā") (..)(*lietas 25.lapa*);

5) policijas inspektora Valsts amatpersona 2011.gada 21.oktobra ziņojumu, kurā norādīts, ka plānotā reida laikā masāžas salonā /Nosaukums B/ /adrese/, veicot salona pārbaudi, tika konstatēts, ka sazvanoties ar masāžas salonu, lai vienotos par apmeklējumu, saņēmis apstiprinājumu aktam, ka masāžas laikā gūšot orgasmu („pabeigs"). Kopā ar inspektoru Valsts amatpersona, izdodoties par klientiem, iegājuši masāžas salonā telpās, kur sagaidīja administratore (/pers. J/). Pēc tam iznāca septiņas, erotiski ģērbtas meitenes, no kurām katrs izvēlējies sev vienu „masieri". /pers. H/ samaksāja par pakalpojumu kopā Ls 60. Tad devušies katrs uz savu istabu, kur meitene saklāja gultu un piedāvāja izģērbties kailam (..) (*lietas 23. – 24.lapa*);

6) policijas inspektora Valsts amatpersona 2011.gada 21.oktobra ziņojumu, kurā norādīts, ka plānotā reida laikā kopā ar inspektoriem Valsts amatpersona un Valsts amatpersona tika apsekots SIA /Nosaukums A/ masāžas salons /Nosaukums B/ /adrese/. Ieejot masāžas salonā, pie galda sēdēja administratore (/pers. J/). Dzīvoklī vēl atradās sievietes peldkostīmos, apakšveļā vai erotiskā apģērbā. Ieraugot inspektorus, vairākas sievietes aptinās ar segām vai palagiem. Veicot pārrunas ar sievietēm, noskaidrojās, ka visas sievietes veic erotisko masāža klientiem par naudu. Visas sievietes

masāžas salonā /Nosaukums B/ strādā oficiāli un par padarīto saņem algu. Sievietes paskaidroja, ka masāžas veic ar speciālām eļļām uzbudinošā apakšveļā vai peldkostīmā. Viena no sievietēm ierašanās brīdī apkalpoja klientu vienā no istabām. No divām sievietēm (/pers. D/ un /pers. L/) policijas inspektors pieņēma paskaidrojumu (*lietas 26.lapa*);

7) policijas inspektora Valsts amatpersona 2011.gada 8.decembra ziņojumu, kurā norādīts, ka plānotā reida laikā masāžas salonā /Nosaukums B/ /adrese/, veicot salona pārbaudi, tika konstatēts, ka sazvanoties ar masāžas salonu, lai vienotos par apmeklējumu, saņēmis apstiprinājumu aktam, ka masāžas laikā gūšot orgasmu. 2011.gada 21.oktobrī ap pulksten 00.30 masāžas salona telpās apmeklētāju – policijas darbinieku – priekšā iznāca septiņas, erotiski ģērbtas meitenes (apģērbs sastāvēja vai nu no mini izmēra apakšveļas vai caurspīdīga tērpa bez apakšveļas) tostarp arī /pers. D/, un lūdza klientiem izvēlēties erotiskās masāžas veicēju. Pēc izvēles veikšanas policijas darbinieks par priekšā stāvošo pakalpojumu samaksāja Ls 60 (Ls 30 par katru meiteni). Istabiņā izvēlētās meitenes piedāvāja izģērbties kailiem, istabā atrodas liela gulta, istabā „erotisks " apgaismojums (puskrēsla, rozā toņi). Vecākā inspektora Valsts amatpersona izvēlētā masāžas veicēja mutiski apstiprināja, ka masāžas laikā tiks veiktas darbības, kuru laikā viņš sasniegs orgasmu – ejakulēs. Pārbaudes laikā masāžas salona telpās atradās viens klients – Sergejs, kurš apstiprināja, ka viņam sniegta erotiskā masāža. Pamatojoties uz minēto un ņemot vērā faktu, ka /pers. D/ nostājās „klientu" priekšā erotiski ģērbta un bija gatava sniegt erotisko masāžu par naudu, ir pierādīts, ka /pers. D/ piedāvāja seksuāla rakstura pakalpojumus, pārkāpjot MK noteikumu prasības (*lietas 36.lapa*);

8) policijas inspektora Valsts amatpersona 2012.gada 22.februāra ziņojumu, kurā norādīts, ka teikumu „reizēm masāžas laikā klientiem ir erekcija" 2011.gada 21.oktobra paskaidrojumā pierakstīja /pers. D/ klātbūtnē un ar viņas atļauju. (..) (*lietas 44.lapa*).

[10] Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa ir izvērtējusi Lēmumā ietverto pamatojumu un atzīst, ka tas ir pareizs un pilnībā pietiekams. Iestāde pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kā arī novērtējusi lietā esošos pierādījumus.

[10.1] Lai gan tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja paskaidroja, ka masāžas salonā veica eksotisko masāžu, nevis erotisko masāžu, un paskaidrojumā ir nepareizi atspoguļota viņas sniegtā informācija, tiesa šim apgalvojumam ticamību nepievērš.

Pirmkārt, faktu, ka viņa veic erotisko masāžu, un, ka reizēm masāžas laikā klientiem ir erekcija, /pers. D/ sākotnēji nav noliegusi. Minēto informāciju viņa ir apstiprinājusi rakstveida paskaidrojumā, ko pieņēmis inspektors Valsts amatpersona. Sūdzības iesniedzēja tiesas sēdē paskaidroja, ka policijas inspektoru nepazīst. Līdz ar to lietā nav ziņu par inspektora Valsts amatpersona personisku ieinteresētību pieteicēja sodīšanā. Policijas darbinieks saskaņā ar likuma „Par policiju" 2.pantu ir persona, kura ieņem amatu Valsts policijā. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punkts nosaka policistu pienākumu novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības. Tādējādi konstatēt administratīvos pārkāpumus ir policijas darbinieka dienesta pienākums. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt inspektora sniegtās ziņas.

Otrkārt, apgalvojums, ka sūdzības iesniedzēja neveica erotisko masāžu, bet gan eksotisko masāžu, pirmo reizi tika izteikts tikai tiesas sēdē. Ne apstrīdēšanas iesniegumā iestādei, ne sūdzībā tiesai /pers. D/ nav noliegusi erotiskās masāžas veikšanas faktu. Līdz ar to tas, ka tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja noliedz erotiskās masāžas veikšanas faktu, tiesas ieskatā ir vērtējams kā sūdzības iesniedzējas vēlēšanās izvairīties no administratīvās atbildības.

[10.2] Saskaņā ar policijas inspektora Valsts amatpersona 2011.gada 21.oktobra ziņojumu minētajā datumā masāžas salonā /Nosaukums B/ pēc salona administratores uzaicinājuma sūdzības iesniedzēja kopā ar citām salona darbiniecēm iznāca pie klientiem erotiski apģērbta. Lai gan citu policijas darbinieku ziņojumos minētais fakts tieši nav norādīts, izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus savstarpējā kopsakarā, tiesai nav šaubu, ka sūdzības iesniedzēja ir bijusi to septiņu meiteņu starpā, kuras erotiskā apģērbā iznāca pie klientiem.

[11] Turpmāk noskaidrojams, vai /pers. D/, iznākot klientu priekšā, ir piedāvājusi seksuāla rakstura pakalpojumus par maksu.

Kā līdzīgā lietā, atsaucoties uz policijas inspektora Valsts amatpersona 2011.gada 21.oktobra ziņojumu, policijas inspektora Valsts amatpersona 2011.gada 21.oktobra ziņojumu, salona administratores /pers. J/ 2011.gada 21.oktobra paskaidrojumu, secinājusi Rīgas apgabaltiesa, „masāžās salona darbiniecēm, izejot klientu priekšā, nebija nepieciešamība izteikt skaļi savu piekrišanu seksuālu pakalpojumu sniegšanai, jo masāžas salona administratore sarunā ar klientiem kategoriski nenoliedza iespēju, ka no darbībām, kas tiks veiktās masāžas laikā, varētu gūt seksuālo apmierinājumu, tieši pretēji, /pers. J/ norādīja, ka nezinot vai klientiem notiks ejakulācija („beigs") vai nē, kas norāda uz to, ka šādas darbības masāžas veikšanas laikā ir pieļaujamas un iespējamas.

Līdz ar to, no minētā nepārprotami izriet, ka pēc administratores uzaicinājuma iznākušās klientu priekšā erotiski apģērbtās darbinieces, (..), piedāvāja un bija gatavas

sniegt seksuāla rakstura pakalpojumu. Turklāt, par būtisku apstākli atzīstams arī tas, ka neviena no pakalpojumu piedāvātājām iepriekš nevarēja zināt, kuras no viņām klienti izvēlēsies, kas liecina, ka visas klientu priekšā iznākušās darbinieces piedāvāja veikt darbības, no kurām klients masāžas laikā varētu gūt seksuālo apmierinājumu" *(skatīt Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.104AA-1047-13/32).*

Kā izriet no citētās lietas, arī Rīgas apgabaltiesa nav konstatējusi apstākļus, kas ļautu apšaubīt policijas darbinieku profesionalitāti un spēju atbilstoši novērtēt situāciju masāžas salonā pārbaudes (reida) laikā.

Pamatojoties uz minēto, atzīstams, ka sūdzības iesniedzēja 2011.gada 21.oktobrī piedāvāja un bija gatava sniegt seksuāla rakstura pakalpojumu par maksu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 174.[4] pantā.

[12] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 174.[4] panta sankcija paredz fiziskajām personām uzlikt naudas sodu no divsimt piecdesmit līdz piecsimt latiem.

/pers. D/ ir piemērots minimālais LAPK 174.[4] pantā paredzētais naudas sods – Ls 250 apmērā. Līdz ar to sods ir pamatots un atbilst izdarītā pārkāpuma smagumam.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, 289.[17] pantu un 289.[18] pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ sūdzību.

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Latgales priekšpilsētas pārvaldes 2012.gada 23.februāra lēmumu Nr.D57/04/ZV095106/1.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Hāzenfuse